

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE :

Za domače, če jih več	Za amerikance, če jih več
vkúp hodi 2 K.	vkúp hodi 4 K 20 f.
ne samo edne 3 K.	če samo edne 5 K 40 f.

Cena vsakoga falata doma je 4 filere ; v Ameriki 10 filerov.

Dobijo se
v Čerensovcih pri **KLEKL**
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošilajo : naroč
nina, glási i dári za Novine. Vsak pa
naj podpiše svoje imé, ki kaj novi-
nam naznánja.

„Ka ste šli vö v püstino glédat?“

— Mát. XI. —

Té reči, z šterimi je Jezuš vnožino opitao, bi dnesdén tudi slobodno pitao od denéšnje vnožine, či jo vidi odked iti. Pa ka bi dobo za odgovor?

Komedjo smo hodili glédat, muzika je bila, na plesi smo bili, kaj novoga smo šteli viditi, kaj takšega, koga smo šče ne vidili nikdár.

Ar dnesdén vnožina to žele. Zabávanje, razveseljávanje, kaj novoga vsaki dén, naj bo te že dopúščeno, ali prepovedano.

Ka bi što šo kam kaj plemenitoga iskat, od šteroga bi se te kaj navčiti meo priliko, se znám nanč ne bi dostájalo. Ár v denéšnji časaj vsaki vse zná, včiti se ne dá, ide po svojoj glávi pa ne čúda, ka celi svet od toga betega tak grozno trpi.

Samo edno priliko povem, pa mi vsaki istino more dati: Vsaka hiža má denéšnji dén nevoło z velkov decov, ár vsaki več zná, kak starišje, ne nikoga, ki bi bogao, eden ovomi zapovedávajo pa je vsaki čedneši od drugoga.

Jeli, ka istino mam, ka dnesdén največ lúdi na noriji má pamet, poslúhnoti nešče nikoga pa či kakše resno opravilo má, te pa po svojoj glávi ide ino poleg nevučenosti vu velike hibe spádne.

Pa ka je tomi vsemi zrok? Nepremišlenost. „Ne nikoga, ki bi si premišlávao v srci“, právi na takše okolščine sv. pismo.

Širijo se med nami božne návade pa se jih sto i sto lúdi privádi prle, kak vpamet vzeme, ka je ta návada božna. Kelko lúdi je, ki ne vejo poštvati svoje domačije: Sram je jé, ka so siromacije, sramújejo se za to, ka nemajo zidane hiže, srám je jé, ka so z

mále občine domá, srám je jé, ka ne vejo desét jezikov, z ednov rečjov, vse, ka je lúcko, obzijajo, kak tele nova vráta, pa se njim vidi za lepo, za veliko i glasovitno, njihovo domáče je pa nevolno, nikajvredno prednjim. Za lúdkim beži, domáča zametava. Pa zakaj? Ár ne koga, ki bi si premišlávao v srci.

Pa glejmo sv. Ivana krstitela, od koga je v denéšnjem evangeliumi guč. Moški je bio, celi moški. Domačija njemi je bila lúbezniava. Domáče dobre starinske návade je poštvao više vsega. Siromaštvo svoje je tak lúbo, ka si je ešče vékše rédo, kak njemi je sila bila, ár je zadovolen bio z tistim, ka njemi okolica domáča mogla dati: Ne je odbežao od svojega lústva v tújinske kraje, nego si je med svojim národom poiskao tiho mesto, v šterom se je pripravlao na to, ka bi svoje lústvo goripodigno do zarazmenja prihájajočega Zveličitela.

Pa kak je doségno to, ka je grátao z njega človek, na šteroga Zveličiteo tak káže, kak na nasledúvanja vreden zgléd?

Tak, ka si je dao čas v svojih mládi letaj, prle, kak je stopo v življenje odraščenih lúdi ino si je dosta premišlávao v srci.

Ki je vsikdár med lúdmí, šteri človek bi rad vsešiom krédi bio, či je tam potreben, ali ne; ki vsikdár za novicami beži, šteri človek bi rad vsem pokazao, ka on zná, takši nema časa nikdár za premišlávaje, takši človek vsikdár tisto dela i guči, ka njemi v tistoj minoti na pamet pride pa záto rávno nema tudi nikše stálnosti v sebi, nego se z vsakim vetrom inan obráča.

Proti tomi betegi, toj lehkomišlenosti naših časov ne drúge pomoči, kak nasledúvati sv. Ivana krstitela. Idti malo na strán od lúdi ino si

premišlávati svoj žitek, svoj prihod i odhod, svoja djánja, svoje okolščine.

Zdaj v zimskom vremeni vsaki človek má telko časa, ka si lahko malo v samoti doliséde po zgledi sv. Ivana, pa vóskopa z globočine svojega srcá svoja dobra mišlenja, svoja práva krščanska nakanenja ino svoje dozdašnje življenje preglédne i presodi. Pa de te vnogi-vnogi vido, ka je pot, po šteroj hodi, nej práva. Ka so vnoge misli i reči, štere je meo, ne njegove, nego lúdske; te spozna, ka je dozda ne poznao prav samoga sebé, ka ga je svet oslepo ino njemi ne dao časa, ka bi sebé najšeo.

Pa po takšem premišlávaji resengráta človek, lúdske lepote se porúšijo pred njegovimi očmi pa nezáj polúbi ona, štera so práva njegova, starinska njemi od Bogá za té zemelski žitek darúvana.

Pobožnost ob deset letnici Marijinoga lista i za zmágo naše vojske v Čerensovcih.

Pred desetimi leti smo dobili mi vogrski slovinci po posebnoj Marijinój dobroti do rok mesečen list „Marijin list; Nevtepeno Poprijeta Devica Marija, Zmožna Gospa Vogrska,“ šteri je v preminolom, desét letji nedopovedlive dúševne haske prinašao jezerim ino jezerim dúšam. Za to veliko dobroto nebeske Mataré bo v Čerensovcih, kje je prvi list na svetlo dáni, od 8-ga do 15-ga decembra zahvalna pobožnost, v štero se prikapči mila prošnja za zmágo naše vojske.

Pobožnost se začne 8-ga ob deseti z predgov i se bo vršila v sledécem rédi:

1. Delaven dén bo zorjanska sv. meša pred Nájsvetejšim pri Marijinom oltári za letošnje naročnike, pisatele,

širitele Marijinoga lista. Po meši se bode molilo za naročnike i za zmágo naše vojske.

2. Vsaki dén zaodvečara ob petih bo bredga; po predgi pa pred Najsvetejšim oltárskim Svestvom Marijanske litanije, po šterih se bo molilo za razširjavanje Marijine časti po dobrih spisi i za zmágo naše vojske.

3. 8-ga po predgi bo velika svéta meša za žive i pokojne pisatele, širitele i naročnike Marijinoga lista, vseh deset let.

4. 13-ga, v nedelo, po predgi bo velika svéta meša za vse naročnike i širitele Marijinoga lista, ki so v boji i za zmágo naše vojske.

5. Vceloj osmini se skelenejo v 8 tihih svetih meš tudi vsi naročniki i vsi naši vojáki.

6. 8-ga, to je na prvi dén pobožnosti bo zaodvečara ob petih navuk, po navuki pa procesija z Marijinov podobov za zmágo naše vojske. Naročniki Marijinoga lista iz vseh fár naj se z gorečimi svečami toj procesiji pridružijo.

7. 15-ga, to je na slednji dén pobožnosti bo zaodvečara ob treh predga, po predgi se vópostávi Najsvetejše oltársko Svestvo, štero bodo vsi nažóči dúhovniki z verniki vréd opravili i po šterov se ž njimi vred darújejo popolnoma Bl. Devici Mariji po molitvi, štera se nahaja v knjižici „Skrovnost Marijina“ na 38-oj stráni. (To knjižico so lani dobili naročniki z listom.) Po darúvanji litanije i končno Te Deum. Po blagoslovi z Najsvetejšim je pobožnost dokončana v cérkvi. — Zvünaj cerkvi pa za volo žalostnoga bojnoga časa ne bomo meli nikše slovesnosti. To nehámo na mirnejše i veselejše čase.

8. Sveto obhajilo se bo darúvalo v celoj osmini za vse verne dúše v vicah, naj oni molijo za naročnike Marijinoga lista i za zmágo naše vojske.

9. 16-ga skúпно sveto obhajilo tistih, ki so adventsko spoved opravili za razširjavanje Marijine časti med slovenskim lúdstvom.

Opomba. Vsaki naj v toj osmini pobožno prečte lani dobleno knjižico „Skrovnost Marijina“ i če ne more v cérkev, naj domá darúvanje ž njé oprávi.

Ki je mogoči, naj se vdeleži té pobožnosti! Vsaki naj bo v dúhi z nami pri Mariji i Jezusi i sveto obhajilo v devetih dnévah darúje v tisti namen, kak se bo darúvalo v Čerensovcih! V vsakoj cérkvi opravite esše letos na više dáni namen edno krátko pobožnost.

Ponizno vas prosi na vse to

Vrédništvo Marijinoga lista.

Vojska.

Na bojiščaj je nastopila velika zima. Sneg pokrivle na mestaj zemlo na meter visiko. Sirmacije vojace, ki nam branijo državo, trpijo dosta zavolo mraza. Pa proti tomi se držijo vi težko i idejo zmagovito naprej.

Na srbskom bojišči so naše junaške čete prestopile v zadnjih dnevaj močvarnate nižine reke Kolubre pa se približavlejo mestam Užice, Gornji Milanovac i Arangjelovac. Z teh mest so spravile srbske oblasti že vse civilno prebivalstvo. Belgrad, glavno mesto Srbije, je naša armada že skoro od vseh strani zapasala, pa je vsaki hip čakati, kase prek da.

Tej boji proti srbom so pa jako srditi. Srbi se najmre vsepovsedi trodokorno branijo, zato ka njim je znano, ka je obstoj njuve države v velkoj nevarnosti. Poročila zadnjih dnevoj tudi pravijo, ka so v peminočem tjedni poslali srbom na pomoč rusi pa francozi svoje vojake. Či so ta poročila istinska, potom je čakati esše vekšega odpora na srbskoj strani.

Na ruskom bojišči so zadnji teden dosegnole naše i nemške čete velke uspehe. Na Rusko-Polskom je armada, štero vodi general Makensen, zavzela 40.000 neranjenih rusov pa je zaplenola 70 topov, 160 vozov streliva i 140 strojnih pušk. To je jako velika zgúbitev, štero rusi močno občútijo. S tem je pa šče bitka ne prišla do odločitve, nego trpi dale, zato ka rusom prihajajo zmirom nove čete na pomoč.

Trdnjava Przemisl, štero so rusi znova okoli zapasali pa jo zdaj že več teden dni obstrelavlejo, se junaško brani. Sovražnikovo obstrelavanje je šče dozdej skoro nej melo nikših uspehov.

Tudi v Karpataj na Vogrskom, kam so rusi znova vdarili, so bili v županiji Ung zevsema pobiti pa stirani nazaj prek meje, v županiji Zemplin so se njim pa tudi naše junaške čete dobro proti postavile pa je tirajo nazaj proti meji.

Na francoskom bojišči, kak pravijo poročila, se je v zadnjem časi nej zgodila nikša posebna sprememba. Boji trpijo z ednakov srditostjov dale, pa ne morejo priti do odločitve. Nemcom se nikak ne more posrečiti, ka bi predrli sovražnikovo bojno črto pa prišli do Pariza. Tudi boji, šteri se bijejo v bližini morskoga obrežja, gde bi nemci radi dosegnoli francosko obrežje, so brezuspešni, čiravno ka se den za dnevom vršijo krvavi napadi i protinapadi. Tej boji bodo pa šče brščas dugo trpeli, zato ka tak nem-

com, kak tudi njuvim sovražnikom zmirom prihajajo nove čete na pomoč.

Z türskoga bojišča prihaja vno go poročil. Ta poročila se glasijo za türke vugodno. Pravijo najmre, ka so dozdej türki srečno napadali ruse v Kaukazi, to je na severnoj meji svoje države, pa so dosegnoli lepe uspehe. Na južnom türskom bojišči se pa praj dozdej tudi razvijajo boji za türke dobro. Edno zadnje poročilo celo pravi, ka so že türki zaseli Sueski prekop. Či je to istina, potom je dosegnola Anglijo velika nevarnost. Te Sueski prekop ali kanal, šteri loči Azijsko od Afrike pa veže Sredozemsko morje z Rdečim morjom, so najmre dozdej angleži meli v svojoj oblasti i so tü meli najkračšo pot v Indijo. Či njim zato türki vzemejo te prekop, bo pomenilo to za angleže težek vdarec.

Na morji so se angležom pripetile zadnje dneve tudi velike nesreče. Potopili sta se njim dve najvejšivi bojnivi ladji. Edna tá ladja je prišla na mino pri severnozahodnom obrežji Irske pa se je potopilo 800 oseb, rešilo pa samo 12.

Važnejša poročila zadnjega tjedna so sledeča:

Obvüpani položaj na Lovčeni. Taljanske novine pišejo, ka je položaj na Lovčeni brezi vüpanja. Edna naša bojna ladja je francoske topničare, ki so prišli čarnogorcom na pomoč, prisilila, ka so mogli s strelanjom henjati. Francoski težki topovi so potakšem čarnogorcom malo od haska.

600 francoskih topničarov v Niši. Tudi srbom so poslali francozi vojake na pomoč. V Niš je prislo te dneve 600 francoskih topničarov s 30 težkimi topovi.

Zimska vojska proti Rusiji. Stotnik Huber piše, ka je zima za vojsko najbole vugoden čas. Mraz pozroči süha tla. Ceste postanejo trde, pa se lüdje i živina ne pogražajo več do kolien v blato, kak se je to godilo v jesen v Galiciji. Mraz zatere tudi nevarnost nasedljivih betegov. Zavolo zmrznjene zemle se tudi žmetno kopajo strelnski jarki pa delajo utrdbe. — To vse bi bilo prav, da samo nebože vojace ne bi pozeblavali na bojišči.

Zaplenjena ruska topničarka. Nemške čete so v zadnjih bojaj pred Varšavov zaplenole tudi rusko topničarko na Visli. Ladjo so razstrelile, moštvo pa zavzele.

Prevažanje na saneh. Rusi zdaj zavolo snega ne morejo popraviti železničkih cest, štere so njim nemci na Polskom razrüšili, zato so vpelali med Lodzom i Varšavov prevažanje na saneh.

Za edno milijardo vojnih potreb-

čin. Francozi, rusi i angleži so naročili v Zjedinjenih državah v Ameriki za zero milijon frankov vojne potrebne.

Francoski novinci se ne oglašajo. Na Francoskem so pozvali novi letnik l. 1915 k nabori. Mesto 150.000 mladencov, ki so podvrženi vojaški dužnosti, se je oglasilo samo 80.000. Potakšem bo malo regrutov, novincov.

Nova Zelandija pošle angležom ešče 50.000 vojakov. Ministerski predsednik Nove Zelandije je naznano angležki vladi, ka lejko pošle na Angležko ešče 50.000 vojakov.

Nova angležka topničarija. Zasebna poročila pravijo, ka angleži spravljajo svoje nove težke topove na bojišče.

Angleži pozročili porušenje štiraj lepih cerkvi. Angleži so štiri lepe cerkvi v to porabili, ka so v Diksmuideni i okolici za njimi razvrstili strojne puške. Zavolo toga so bile cerkvi od sovražnika porušene.

Vojakom v strelskih jarkaj sega voda do kolen. Velki mraz pa mokoča sta vojakom na francoskom bojišči čimduže bole neprijetniva. V nešternih strelskih jarkaj stojijo vojaki do kolen v vodi. Vsaki jarek se je spremeno v mali potok; na zamazanoj, s stravov obraščenoj zemlji je tak šklisko, ka se vojace poškalijo pri vsakom stopaji.

Nemški pionerje razdirajo francoske železnice. Nemškim pionerom se je posrečilo, ka so zevsema porušili železniške zveze, stere vodijo v Vestkapele. Po toj železnici so dozday vozili zaveznički čete v bojne črte. Nemci so zdaj to železniško cesto tak pokvarili, ka se v kratkom časi ne da nazaj popraviti.

Nove angležke pomožne čete. Z Londona se poroča, ka je pripravljeni drugi kanadski zbor, šteri stoji z 30.000 vojakov. Australija je ponudila edno topničarsko brigado. Indijsko divizijo, 30.000 moštva, pa čakajo k božiči.

Potopljena türska ladja. Edna türska parna ladja, po imeni »Nilufer«, se je pri Kiliji potopila.

Pred Dardanelami pa pred Malov Azijov. Nemška poročila pravijo, ka križari francosko-angležko vojno brodovje pred Dardanelami, ka bi s tem strahovalo türke. Eden del toga brodovja pa križari pred Malov Azijov.

Angleži v Jaffi. Z Aten prihajajo glasi, ka so že praj angležje spravili nekelko svoje vojačije v Jaffo. — Jaffa je pristaniško mesto v Palestini, na svetoj zemlji.

Upor v Egipti. Egiptske domače čete so se v okolici Sueskoga prekopa vprle angležom pa so jih dosta spok-

lale. Pred štirami dnevi je prišlo v Kairo več vagonov ranjenih vojakov.

200.000 türkovljv Kaukazi. Z Carigrada se poroča, ka so türki spravili v Kaukazi na bojišče 200.000 vojakov, ki se borijo proti rusom.

Tüdi Perzija šče meti vojsko. Z Darigrada prihaja glas, ka se tüdi Perzija nakani zmešati v vojsko. Čaka pa šče praj par dnevov, pokeč türske armade ne zabranijo rusom, ka bi pošilale svoje čete v Perzijo. Perzija bo pomagala Türčiji.

Nove francoske uniforme. Skoz mesta Kalais so te dneve stopale francoske čete, štere so bile opravlene v nove vojačke obleke. Nova obleka je svetlomodre farbe. To novo obleko so vpelali zato, ka se njena farba ozdaleč ne da viditi, pa se tak vojaki ne moro zlejka opaziti, kak či so oblečeni v rdečo ali pa v kakšo drugo močno pofarbano obleko.

V Černovicaj zaprte vse krčme i rusi so znova tam. Mestni povelnik je za časa prebiranja čarnovojnikov, to je pokeč bo prebiranje čarnovojnikov trpelo, prepovedao točiti opojne pijače pa je velo zapreti vse krčme v mestu i okolici. — Edno zadnje poročilo pa pravi, ka so naši mogli sprazniti Černovice pred rusi.

Vlak z ranjenci ponesrečo. Z ranjenci napunjeni vlak, šteri se je pelao z Belgrada v Niš, je vdaro v eden osebnih vlak. Mrtvih je več kak 200 oseb.

Včenje veronavuka v materinom jeziki na Poznanjskom dovoljeno. Nemci so dozday nej dopustili tistim polakom, ki živejo pod njuvov državnov oblastjov, ka bi se včili veronavuk v svojem materinom jeziki, nego so se mogli včiti v nemškom jeziki. Zdaj so njim dovolili, ka se deca v šolaj lejko včijo veronavuk v svojem materinom, to je v polskom jeziki. — Nemci se pač bojijo, či bi njim postali polaki nezvesti državlani, pa so njim zato podelili to pravico. — Prinas je tüdi nižče nej dužen več kupiti vogrskoga katekizma, popolnoma v slovenskom jeziki se more včiti veronavuk ešče v državnih i pörgarskih šolat. V materinskem jeziki najmre, šteroga popolnoma zastopi dete, se lehžej navči na ljubav do Bogá i domovine, kak v tujem jeziki, pravi naš minister.

Zmáge nove na Srbskom. Zevzéle so naše čete postojanke v *Siljaki* i prišle v *Ušice*. Zaplenile so 3 topove (štüke) i vlovile 900 srbov, med njimi tüdi 16 let staroga vnüka Putnik vojvode.

Belgrad, glavni varaš Srbije so naše čete v sredo osvojile. Ta imenitna zmaga je v celom našem orsagi navdušenost i veselje obüdila; Srbom pa ta zgüba naznanja bližanji konec njihove moči.

Kda i kak smemo vojakom kaj pošilati?

Dovoljeno je od 5-ga do 15-ga decembra vsem vojakom zavitke pošilati.

Zapomniti po moremo, ka zavitek

1. ne sme biti od pét kil žmetnejši;

2. nej šürši i dugši od 60 centimetrov.

3. i spravljeni more biti v leseno lado ali vu voščeno platno.

Pošilati pa smemo zvün obleke tüdi povojeno (kajeno) meso i kolbási, čokolado, slačec, salámo, sir, smodke (cigáre), cigarete.

Na vozni list ne smemo pisati, ali oznotraj v zavitek lahko denemo pismo.

Plača se 60 filerov od toga zavitka. Naslov našega vojáka denimo notri v zavitek tüdi. Té zavitke ne dobimo mi nazaj, čerávno bi je naši nej do rok dobili, nego vsebina njihova, to je kaj je v njih, se razdeli med druge vojáke.

Glási.

Nesreča na klántivanji. To je že v návadi, da nočno klántivanje nesrečo rodi. Preminočo nedelo večer, v Slovénskoj vési na klántivanji, kak je tam že stálna návada, se je Oreovec Karol menjao s revolvov, štera je nabita bila; tá je počila i zadela v právo koleno Žampar Jožefa 15 let staroga dečka. Dobro bo paziti na orožje i na deco tüdi.

Novi ranjenci. V Szombathely je prišlo 640 ranjencov, ki so se na severnom bojišči borili proti neprijatelju. D. Lendava je tüdi znova dobila ništerne.

Sirotnike mi. Z Goričkoga nam glási, ka so se tam v ednom seli žene, šterih moževje nezrečeno trpijo v tom strahšnom boji, z podporov po njih doblenov v krčmo spravile i tam tak močno kupicam do dna glédále, ka so se zapojile, v logi spokapale i zadremale. Prebüdile so se samo te, kda njim je nikák ešče ostale peneze z rok strgao i ž njimi odišo. — Pa májo pravico takše pijanke praviti „Mi sirote“? Če ste sirote, ostanite domá, čuvajte dobleni krajcar za družino i ne jemljite poštenjá dobrim sirotam.

Kde ležijo naši ranjenci? Poleg poročil od ranjencov po snopičaj od 57-ga do 85-ga je sledéče najdeno: Ficko Janoš z Bradanovec, streljen v prst, v Prachatitz-i; Doma Št. 20. p. stotnija 3 streljen, v Ičini; Kos Franc z Štrigove, streljen v bedro, v Brünni; Raj Janoš 48 p. st. 7. streljen v bedro,

v Krakovi; Koštric Št., streljen, v Krakovi; Piša Štef. 48 p. stot. 8., streljen, v Kéthely-i; Kovač Karol 48 p. stot. 14. streljen v levo bedro, v Reichenbergi; Litrop Matjaš od Lipe, streljen v pravo bedro, v Linz-Urfahr-i; Varga Franc 48 p. stot. 13. streljen v pravi kazač, v Linz-Urfahr-i; Vuk Martin 48 p. stot. 10. obetežo, v Klosterburgi; Trojnar Martin z Štrigove, streljen v pravo bedro, v Salzburg-i; Kovač Jurij z Gyertyános-a, obetežo, v Bischofsteinitz-i; Pintarič Matjaš 20 p. stot. 9. streljen v pravi kazač, v Kassi; Litrop Martin, od Lipe, streljen v pravo roko, v Bad-Kreuzen-i, Šarjaš Matjaš z Trnja, streljen v roko, v Budapešti, Flisar Franc z Ropoč, streljen v bedro, v Dobrzani; Kardos János z Andrejec v Beneschau-i; Kazai Ferenc z G. Sinika, streljen v bedro, v Budapešti, Kádár Peter z Srdice, streljen v roko, v Weinbergi; Gašparič Jožef z Sela, streljen v bedro, v Eger-i; Kováč Koloman z Prosenjakovec, streljen v nogo, v Eger-i; Nemec Štefan z Tišine, streljen v kučet, v Eger-i; Sukič Štefan z Šilinec, streljen v nogo, v Eger-i. Mechner Sigismund z Tišine, streljen, v Budapešti; Huber Anton z Kopionika, streljen v ramo, v Kremisi, Potočnjek Ivan z Vadarec, streljen v prsi, v Brixeni; Lang Alojz z Pertoče streljen v roko, v Igló-i; Flisar Ferenc z Pücovec, v Pilseni, Lajnsčák Karol z Šalovec, streljen v bedro, v Prági; Sedonja Ludovik z Vaneč, obetežo, v Pragi. Potrplivost njim daj Srce Jezušovo.

Zgubleno krúšno. Zver Ferenc je v Beltincih svoje imanje vnúkeci s tem pogojem dao prek, ka ga té more do smrti hraniti. Láni je vnúkec v Ameriko pobegno i tam ga je nesreča dosegla, za volo štere je mreti mogeo. Da je pa zavarován bio, je njegová družina dobila 8600 K podpore. Stári Zver je pa krúšno zgubo poleg nikišega lažlivoga pisma, štero je proti njemu bilo notri poslano i je na stáre dni poleg svoje dobrote v tužno siromaštvo prišeo. — Jaj ogrizávajočim jezikom.

Naši vrli amerikanci. V Bridgeportu je do 800 naših slovincov, ki tam tudi slovensko faro i duhovnika májo. Té duhovnik Golob Mihal, je eden goreči mož. Nadigno je z domolúbnim govorom srca svojih farnikov natoliko da so 622 K 21 fil. nadávali za sirote našega kraja, ki nastanejo zavolo boja. Pa kak sami pišejo, bi ešče več vkup spravili, samo ka več jih tudi brez dela i plača je slaba. Srce Jezušovo njim povrni duhovniki i farnikom.

Mrtve je Ružič Janoš z Prosečke Vés, vi Beči v bolnišnici i Lang Štefan z Pertoče.

Ranjenci domá. Z Prosečkévési nam glasijo, ka so tam sledéči vojáki doma: Fujs Štefan, Kúplen Jožef, Ružič Štefan.

Na postáji je dúšo pústo Fujs Jožef Hebar iz Prosečkévési, kda so ga ranjenogá šteli na vlák spraviti.

Šparavec je gorvtrgnjeni v Radgoni v katoličansoj cerkvi i milodári so odnešeni.

Zgúbe Kisečkoga 18-ga domobranskoga pešpolka. Té polk (regement), v šterom slúži dosta naših slovenskih mladoncov, je meo dozdej 48 mrtvih i 540 ranjenih.

Mrtvi so z našega kraja: Gombóc Jürj z Fúkslinec, Hanžar Stevan z Pertoče, Kiselák Ferenc, Kolman Janoš z 10-te stotnije, Lončar Mikloš z Lehomerja, Ropoša Sandor, Škaper Jožef iz 12-te stotnije, Škaper Jožef z Doliča.

Ranjeni so 'pa: Baranyai Ignác z Strúkovec, Barbarič Sandor, Bencik Franc z Martjánec, Benko Štefan z Nuskovec, Berger Ferenc z Vaneč, Botjak Peter, Ščavničar Imri z Rakičana, Ovrnják Jožef, Črpnják Štefan z Bodonec, Čontola Ferenc z Skakovec, Čár Mihál, Celec Jožef, Cigút Štefan z Borejec, Domiter Janoš, Drávec András, Drávec Ferenc, Ficko Ferenc z Prosečkévési, Flisar Janoš, Fartel Jožef z Sela, Frumen Ferenc z Bodonec, Gedér Imri, Gedér Alojz, Gjürec Janoš, z Večeslavec, Hajbel Mihál z Martinje, Hegedüs Franc z Kroga, Hodošček Ludovik z Zenkovec, Holec Adan z Šalovec, Idič Jožef z Gradišča, Janža Kalman z Sebebovec, Karas Matjaš, Karba Ferenc z Dankovec, Kardos Štefan, Krómár Šándor z Fokovec, Keréc Jožef z Ottovce, Kiselák Janoš, Korošec Ludovik z Šilinec, Košár Matjaš z Martinje, Kovačič Ferenc z Tropovec, Kozár Ferenc z Martinje, Kúzma Ferenc z Pužovec, Kúhar Janoš z Nemčavec, Kúronja Jožef, Lončár Štefan z Šalamenec, Lang Ferenc, Lehko Anton z Sobote, Lajšček Jožef z Tešanovec, Lovenják Jožef z Otkovec, Lucu Jožef z Gornjih Petrovec, Marič Leopold od Sv. Jürja, Matus Števan, Meršič Ferenc z Bákovec, Mikič Jožef, Mikola Ferenc z Tropovec, Mikola Janoš z Vaneč, Novák Števan z Črnec, Prkič Jožef, Prelec Mihál z Grlinec, Rác Števan z Morávec, Rátnik Ferenc z Vánčavési, Récek Károl z D. Sláveč, Ružič Adolf z Peskovec, Šadl Janoš z Sotine, Šadl Jožef od Sv. Jürja, Štül Ferenc z Večeslavec, Špolar Ferenc, Štesel Henrik z Fúkslinec, Sever Šándor, Skledar Štefan z Srdice, Smodič Šándor z Stanjovec, Sukič Janoš, Temlin Ferenc z Martjánec, Temlin Kálman, Turha Ferenc z Grlinec, Verén Šándor, Vindiš Jožef z M. Sela, Vlaj Ferenc z Bodonec, Vlaj Jožef, Vogríneec Leopold z Kroga, Vágner Károl od Gráda, Valfart Ferenc z Grlinec, Závec Peter z Kústanovec, Zrim Ferenc z Kúzdoblana, Žókš Janoš z Kovačovec, Žókš Jožef z Vidonec.

Ménjša bo podpora za ostale sirote onih, ki koga v boji májo. To se razumi samo od takših, ki zaistino ne potrebujejo pomoči velike.

Podpora državno pa dobijo ešče očini mačehe, nezakonska déca, pasterki, pasterke pa stariši od svojih skrmnikov, če so v boji. To zdaj najnovejša právda odloči.

Cena bo določena za živež. Vsaka županija določi to najvišjo ceno. Što više določene cene kúpi, ma pravico ešče za pol leta nazaj prositi svoje peneze.

Do eden milijon koron podpore vsaki den razdeli vogrska država med sirote, štere svoje krúh slúžéce v boji májo. Naj se držávi olehša to bremen, od januára 1-ga bodo tisti že vojno dáčo plačúvali, ki na leto više dvajseti jezér koron dohodkov májo.

Huzárje 11-ga polka ido v boj. V ponedlek so odišli z Szombathely-a naši novi huzárje na bojišče. Devica Marija naj je čuva tam i pripela z magovito nazaj.

Drúga zgúba 83-ga pešpolka. V Szombathely-i ležéci 83. pešpolk je drúgo zgúbo dobo, poleg štere je mrtvih 49, ranjencih pa 239, vnogi tudi z našega krája. Iména objávimo prišestno nedelo.

Božično drevo za vojáke. Minister vojni srčno prosi, milodáre od mladine za vojáke. K božiči bi se njim razdelili, naj bi siromaki meli veselí den, kda se je Jezúšek rodio. Mladenci, mesto, za potrošiti, dajte mraz trpéčim vojakom svoj penez.

Kak hitro je dobiti rano? Z Čerensovec Ros Matjaš je okoli Vsihsvétcov odišo na bojišče i 17-ga je že streljen v lice pod levo oko. Krugla njemu je nad šinjek prišla vún. Dočasno je v Oloumuc správljen v bolnišnico.

Čiste pšenične mele ne več. Prepovedano je čisto pšenično melo tržiti. Mešana more biti z drúgov. Ali štera je pred tov prepovedjov prišla v tržtvo, se sme ztržiti. — Veliko pomenjkanje zna priti, na milijone vojske moremo vsaki den hraniti, zato pa šparajmo, ne držimo godov, pomagajmo bole strádajočim. Keliko prilike mámo zdaj pokazati svojo lúbézen do bližnjega. Ki v tom težávnom časi sebé išče, ne lúbi niti Boga, niti bližnjega.

Pošta.

Žalosten glás tužnoj materi v Ameriko. Jávimo vam z sočútnim srcem, da je vaš sin, Svétec Ernest iz Slovenskévési mrtve. Darúvao je svoj mládi žitek za vero i domovino. Bog njemu obilno plača to žrtve i vam tudi. Potolážite se.

Smodiš Jožef, Pertoča. Zdaj smo objavili zgúbe kisečkoga 18-ga pešpolka i vašega nej med mrtvimi, niti ranjenimi. Če bi zevzéli bio, to pa lahko pozvedite v Beči po že dánom naslovu.

Amerikancom. Drági Amerikanci, če peneze pošilate domo, to véiniti ne po bankaj, nego po poštnoj izkaznici (utalvány). Kak se more tá napisati, vam vaši duhovniki pokažejo. Po toj poti je nájfalej i nájvarnej. Od sto dolarov samo do en dolar poštnine pride.